

FINIS ELS OUS DE PASQUA

Relacions viciades entre Espanya i Catalunya

El món és menys imprevisible del que sembla. Poder contra ciutadà, diner contra misèria, força contra raó, dictador contra demòcrata i, no ho oblidem, peix gros contra peix petit.

Espanya és grossa, Catalunya petita. Aquí podríem acabar l'article però farem un esforç i n'explicarem els darrers exemples.

Abans de començar cal tenir present que el govern espanyol actual és socialista o sigui, una mica menys cretí que la dreta bàrbara que segueix sense baixar del cavall d'Àtila.

Tot i això, la missió per uns i altres és la mateixa; enfonsar políticament, també econòmicament i socialment a Catalunya. Mostres: Pressupostos, transferències, infraestructures, educació, cultura, justícia... Sort que han autoritzat la vinguda del Papa Lleó.

Després de pràcticament tres mesos de l'accident ferroviari a Gelida, el Ministre de Transports ha visitat Catalunya de matinada i traïdoria. Ni els seus secretaris en sabien res del viatge.

Una vegada a la "región catalana" ha parlat de l'estació de Sagrera que porta 16 anys de retard (no de l'accident) i l'ha posat com exemple de la gran aportació econòmica d'Espanya a Catalunya. Ni una paraula de rodalies, dels tres mesos d'interrupció del servei, de les autopistes que cauen a trossos... L'Illa, el President de la Generalitat, l'ha rebut a la dutxa perquè tot just acabava de despertar-se. Somriuen els dos, segons foto oficial.

La missió dels diferents governs espanyols sembla consistir en provocar el retard sistemàtic de Catalunya, sigui en comunicacions, subvencions, o —qui sap!— retards mentals dels seus habitants. Mentrestant, entre queixa i queixa, l'arbós (*el madroño*) i l'ós (*el oso*) segueixen criant panxa gràcies a les delictives subvencions de la Ayuso (*la verbena de la Paloma*).

Però no penseu pas que la missió d'enfonsar Catalunya per terra mar i aire sigui cosa exclusiva dels castellans. Arribat sa i estalvi a Madrid el senyor Ministre Puente, l'Illa es va reunir amb Esquerra, que —no confon-

guem les dades— és un partit català. Van discutir els pressupostos i tampoc van arribar a un acord. Una altra manera casolana de fer la punyeta als de casa (els catalans) amb una vehemència i una ignorància superlativa.

Visca el que quedi de Catalunya.

